

bude Treuhänder »zmocněncem«, někdy »stranou«. Takový výsledek však je pro praxi nepoužitelný, neboť »obsah příkazu« není pro veřejnost seznatelný (schází publicita).

Lze prorogovat mezi českými a německými soudy v Protektorátě?

Ve Všehrdu 2/1940 zastává Karel Srna v článku »K otázce příslušnosti soudů v Protektorátu ve věcech německých státních příslušníků« názor, že tato prorogace možná je. Poukazuje též na vývody Gerlichovy v časopise »Pro právní a státní vědu« 1939, str. 230 a n., v článku »Přípustnost prorogace v civilních sporech podle nové úpravy soudní příslušnosti v Čechách a na Moravě«, který dospěl k témuž výsledku.

Stejně tak Dr. Knap v Právní praxi 7-8/1939, str. 197, dospívá ke kladnému výsledku.

Dr. Loula v publikaci »Nové zákony a nařízení« čís. 5/1939, str. 417, vyslovil se pro nepřípustnost prorogace.

Jak uvádí Všehrd 2/1940, str. 65, upozornilo min. spravedlnosti na dopis úřadu říšského protektora v Čechách a na Moravě, jímž se tento poměr německého a českého soudnictví určuje způsobem zcela jednoznačným. V dopise se praví, že se v hospodářských kruzích v Protektorátě projeví snahy vyloučiti smluvními doložkami příslušnost německých soudů v Protektorátu. V těchto doložkách se stanovilo, že zúčastněné strany bez ohledu na státní příslušnost se podrobují soudnictví Protektorátu a výslovně se vzdávají práva dovolávati se německých soudů. S ohledem na § 3 nařízení o výkonu občanské právní péče v Protektorátu Čechy a Morava (Verordnung über die Ausübung der bürgerlichen Rechtspflege im Protektorat Böhmen und Mähren) ze dne 14. dubna 1939 RGBl. I., s.

759, dlužno však tyto doložky pokládati za právně neúčinné, protože německí státní příslušníci nemohou se podrobiti příslušnosti soudů v Protektorátu předem a všeobecně, ale teprve vstoupením do sporu v každém jednotlivém případě. Proto se má působiti na obchodní kruhy, aby podobných doložek neuzavíraly a soudům bylo dáno výslovné upozornění na neúčinnost těchto doložek.

Je ovšem právně problematické, zda ministerstvo spravedlnosti může chtíti působiti svými upozorněními na výsledek úvah, ke kterým soudce má dospěti zcela samostatně. Přes to je však nutno s tím počítati, že prorogace ve prospěch protektorátních soudů bude pokládána za neúčinnou, kdežto prorogace ve prospěch soudů německých za účinnou.

Změny řízení před pracovními soudy podle vládního nařízení č. 308/1939 Sb.

Zákon ze dne 4. července 1931, č. 131 Sb. o soudnictví ve sporech z poměru pracovního, služebního a učebního (o prac. soud.) byl již opětovně novelisován; novelisace byla uskutečněna až dosud zákonem č. 251/34 Sb. (čl. IV.), zák. č. 161/1936 Sb. (čl. IX.), dále vládní nař. z 11. XI. 1938, č. 280 Sb. a posléze vládní nař. č. 308/39 Sb.

Vládní nař. ze dne 26. října 1939, č. 308 Sb., kterým se mění některá ustanovení zákona ze dne 4. VII. 1931, č. 131 Sb., vyhlášeno bylo dne 22. prosince 1939 a účinnosti nabylo 30. dne po vyhlášení. Zrušilo prvé dvě novely, totiž ustanovení článku IV., odst. 1. zák. č. 251/34 Sb. a čl. IX. zák. č. 161/1936 Sb. a změnilo doslov těchto ustanovení zákona o prac. soudech č. 131/1931 Sb.: § 28, odst. 2, § 31, § 32, § 33, odst. 1, § 34, odst. 1, § 42. Jinak